

Nr 981

Av herrar **Berglund** och **Magnusson** i Borås, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 142, med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § ränteregleringslagen den 25 maj 1962 (nr 258).

(Lika lydande med motion nr 797 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 142 föreslås en utvidgning av ränteregleringslagen. Förslaget, som grundar sig på en inom finansdepartementet utarbetad promemoria, innebär att emissionskontrollen enligt lagens 6 § skall utvidgas och även omfatta sådana av kreditaktiebolag utgivna skuldebrev som inte är avsedda för den allmänna rörelsen.

Ränteregleringslagen tillkom år 1955 och är att se som ett uttryck för den typ av stel, regleringsbetonad penningpolitik som fördes från regeringen och riksbankens sida fram till ungefär den tidpunkten men som senare har övergivits. Lagstiftningen, som är av fullmaktskaraktär, har heller aldrig tillämpats. Enligt vår uppfattning skulle lagen, därest den bragtes till praktisk tillämpning, efter en tid leda till en desorganisation av penning- och kreditmarknaderna med därav följande skadliga återverkningar på samhälls-ekonomien i dess helhet. Det saknas därför anledning att företaga utvidgning av ränteregleringslagens tillämpningsområde. Den ekonomiska politiken bör tvärtom målmedvetet ta i sikte att skapa förutsättningar för en avveckling av emissionskontrollen.

Vi yrkar således,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 142 om viss utvidgning av ränteregleringslagens tillämpningsområde.

Stockholm den 21 april 1964

M. Berglund

Tage Magnusson

i Borås
